

امام زمان(عج) در کلام امام علی(ع)/ امام زمان(عج) آرا و اندیشه های مردم را تابع قرآن می کند

وقتی امام زمان(ع) ظهور کند هواهای نفسانی را به هدایت و رستگاری برمی گرداند در آن روزگاری که مردم هدایت الهی را به متابعت هواهای نفسانی درآورده باشند. آراء و اندیشه های مردم را تابع قرآن می کند...

وقتی امام زمان(ع) ظهور کند هواهای نفسانی را به هدایت و رستگاری برمی گرداند در آن روزگاری که مردم هدایت الهی را به متابعت هواهای نفسانی درآورده باشند. آراء و اندیشه های مردم را تابع قرآن می کند در آن روزگاری که آن ها قرآن را تابع آراء و اندیشه های خود کرده اند او به شما نشان خواهد داد که عدالت در کشورداری چگونه است؟

خطبه یکصد نهج البلاغه درباره پیامبر(ص) و اهل بیت(ع) او می باشد. امام علی(ع) در این خطبه می فرماید: ستایش مخصوص خداوندی است که فضل خویش را در مخلوقات منتشر ساخته و دست جود و سخایش را به سوی آنان گشوده، او را در تمام کارهایش می ستائیم و برای مراعات حقوقش از او یاری می طلبیم. گواهی می دهیم جز او معبودی نیست و محمد(ص) بنده و فرستاده اوست. او را برای اجرای اوامر و بیان و فرمان و ذات و صفاتش فرستاد. او با امانت رسالت خویش را انجام داد و با راستی و درستی به راه خود رفت و پرچم حق را در میان ما به یادگار گذارد. پرچمی که هر کس از آن پیشی گیرد از دین خارج شود و آن کس که از آن عقب بماند هلاک گردد و هر کس که از آن جدا نشود به او رسد. راهنمای این پرچم با تانی سخن می گوید و دیر به پای می خیزد، اما به هنگامی که به پا خواست به سرعت پیش می رود و هر گاه شما تحت فرمان او درآمدید و رهبری او بر شما مسلم شد، متأسفانه دوران او سپری شده و مرگ او فرا می رسد و بعد از او باید مدتی انتظار باشید تا اینکه خداوند شخصی را برانگیزد که شما را جمع کند و پراکندگی شما را به هم پیوند بخشد. به چیزی که نیامده دل نبندید و از آنکه گذشته است مأیوس و نگران نباشید؛ چه اینکه آن کس که پشت کرده ممکن است یکی از پاهایش بلغزد و دیگری برقرار ماند، سپس هر دو با هم به جای خود برگردند و برقرار مانند [2] آگاه باشید آل محمد(ص) همانند ستارگان آسمانند که هرگاه یکی از آنها غروب کند ستاره دیگری طلوع می کند. گویا می بینیم در پرتو خاندان پیامبر(ص) نعمتهای خدا بر شما تمام شده و شما به آنچه آرزو دارید رسیده اید.

امام علی(ع) می فرماید: بار خدایا! همواره باید در روی زمین تو حجتی برای بندگانت داشته باشی تا خلق را به دینت راهنمایی کند و علم تو را به آنها بیاموزد تا حجت تو تباه نشود و پیروان اولیاء تو بعد از آنکه آن ها را هدایت کرده ای دوباره گمراه نگردند. [حجت تو] یا ظاهر و آشکار خواهد بود که اطاعت او را نمی کنند و یا از دیده ها نماند خواهد بود که مردم در انتظار او به سر می برند. اگر شخص و جسم او در حال هدایت مردم از آنان غائب باشد علم و آدایش در قلب های عاشقان حق پایدار است و آن ها به آن علم و آداب پایبند هستند و به آن عمل می کنند.

بار خدایا آری! زمین از امامی که قیام بر حق کند خالی نخواهد ماند. او یا آشکار و شناخته شده است یا ترسان و پنهان است تا حجت ها و دلیل های روشن خدا (یعنی اصول و احکام دین و تعالیم انبیاء) از بین نرود. اما اینکه ایشان چند نفرند و کجایند؟ به خدا سوگند از نظر تعداد آن ها بسیار کم هستند ولی از جهت منزلت و بلندمرتبه گی در نزد خداوند بسیار بزرگوارند. خداوند به وسیله ایشان حجت ها و دلیل های روشن خود را حفظ می کند... آنان خلفا و نمایندگان خدا در روی زمین هستند و مردم را به سوی دین و احکام و مقررات او دعوت می کنند.

در لابه لای سخنان علی بن ابیطالب (ع) روایات زیادی در زمینه معرفی نسب امام زمان(ع) به چشم می خورد که به یک بیان مجموعه این قبیل از روایات به سه دسته تقسیم می شوند. در بخشی از آنها او را فرزند خودشان معرفی می کنند، در قسمتی دیگر آن حضرت را از فرزندان حضرت فاطمه(س) و بالاخره در دسته ای از روایات حضرت مهدی(ع) را از اولاد امام حسین(ع) معرفی کرده اند.

امام محمد باقر(ع) می فرماید: امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب(ع) وقتی که از جنگ نهروان به کوفه برگشتند برای مردم خطبه ای خواندند... در آن خطبه نخست خدا را سپاس گفتند و درود به روان پیامبر (ص) فرستادند و نعمت هایی را که خداوند به رسولش و بر خود آن حضرت عنایت کرده است یکی یکی شمرند سپس در ادامه فرمودند: از جمله نعمت های خداوند بر من آن است که مهدی این امت از فرزندان من است. زبن حبیب شنید که علی بن ابیطالب(ع) می فرمود: مهدی مردی از ما اهل بیت و از فرزندان حضرت فاطمه زهرا(س) است. ... حضرت امام رضا(ع) از پدر بزرگوارش موسی بن جعفر(ع) و او نیز از پدرش... او از امام حسین(ع) و آن حضرت از امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب(ع) روایت کرده است که آن حضرت خطاب به امام حسین(ع) فرمودند: نهمین فرزند تو ای حسین! قائم بر حق (مهدی) (ع) است...

به اعتقاد شیعه، امام زمان(ع) از طریق تشکیل حکومت جهانی بر اساس تعالیم عالیه اسلام تمام نارسایی ها را از سرتاسر عالم برطرف خواهد کرد و عدل و داد را در روی زمین مستقر خواهد ساخت. در سخنان پیامبر اکرم(ص) و هر یک از ائمه اطهار(ع) درباره ویژگی های حکومت حضرت مهدی(ع) و کارهایی که در آن دوره انجام خواهد یافت مطالب زیادی به چشم می خورد که مجموعه آنها تصویر بسیار روشنی از یک حکومت اسلامی کامل را نشان می دهند.

به عنوان نمونه به بعضی از روایاتی که در این زمینه از امیرالمؤمنین(ع) نقل شده است اشاره می گردد: عبدالله بن مروان روایت کرده است که علی بن ابیطالب(ع) فرمودند: حضرت مهدی(ع) سی یا چهل سال زمام امور مردم را در دست خواهند داشت. [امام زمان(ع) وقتی که ظهور کند] هواهای نفسانی را به هدایت و رستگاری برمی گرداند در آن روزگاری که مردم هدایت الهی را به متابعت هواهای نفسانی درآورده باشند. آرا و اندیشه های مردم را تابع قرآن می کند در آن روزگاری که آن ها قرآن را تابع آراء و اندیشه های خود کرده اند... او به شما نشان خواهد داد که عدالت در کشورداری چگونه است. همچنین او تعالیم فراموش شده قرآن و سنت را زنده خواهد ساخت.

امیرالمؤمنین(ع) فرمودند: ...حضرت مهدی(ع) برده مسلمان را نخواهد واگذاشت مگر اینکه آنرا خریده و آزاد خواهد ساخت و بدهکاری نخواهد ماند مگر آنکه بدهی او را پرداخت خواهد نمود. مظلومه و حقی به گردن و ذمه هر کس که باشد آن را به صاحب حق بازخواهد گرداند. کسی کشته نمی شود مگر اینکه دیه آنرا خواهد پرداخت. هیچ کسی کشته نخواهد شد مگر اینکه بدهی های او را آن حضرت پرداخت خواهد نمود و خانواده اش را همانند سایر افراد جامعه اداره خواهد کرد تا زمین را از عدل و داد پر کند به همان صورتی که پیش از آن از ظلم و بیداد پر شده باشد.

توضیحات:

[1] ابن ابی الحدید می نویسد: این خطبه را امام(ع) در جمعه سوم خلافت خود ایراد فرموده و در آن از حالات خویش به مطالبی اشاره کرده است. (شرح ابن ابی الحدید، ج7، ص 3)

[2] نامبرده و بعضی دیگر از شارحان نهج البلاغه احتمال داده اند که منظور از این جمله اشاره به حکومت حضرت مهدی(ع) است. زیرا این جمله می گوید: به رؤسای کنونی دل نبندید زیرا آنها قادر به اصلاح کار شما نیستند، اصلاح کار شما به دست کسی خواهد بود که در آینده ظهور خواهد کرد، کسی که در میان مردم ناشناس مانده است. بنابراین جمله «فلا تطمعوا فی غیر مقبل» مفهومی است: که در حکومت غیر کسی که اصلاح کلی به دست او می شود و هنوز نیامده دل نبندید و معنی جمله «و لا تياسوا من مدبر» این می شود که از وضع گذشته نیز مأیوس نشوید و به آینده امیدوار باشید. (جلد7، صفحه 93 و 94)